

Bayer Zsolt: A mulatt

2014 október 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Jóisten aznap korán kelt. Szokásává vált ez az utóbbi hatezermilliárd évben, mióta nem érezte magát igazán fiatalnak. Tett-vett, szöszmötölt kicsit a konyhán, f?zött kávét, aztán átfutotta a híreket.

A hírek átfutása közben és után többnyire rosszul érezte magát. S?t, igazából lelkiismeret-furdalás gyötörte. Nem

tudott szabadulni a gondolattól, hogy mindezért ? is felel?s. És persze próbálta elhessegetni ezt azzal, hogy szabad akaratot adott az embernek, de azért a lelke mélyén tudta, hogy ez puszta önfelmentés. Az ördög m?ve. És ezen a tényen csak rontott az az újra és újra reá tör? felismerés, hogy az ördögöt is ? teremtette.

Aznap viszont megakadt a szeme egy híren.

„Perli a spermabankot a leszbikus fehér pár, mert mulatt gyerekük született” – ez volt az a hír.

A Jóisten gyorsan átnézte az elmúlt ötvenezer évet, és megállapította, hogy végre van valami újdonság. Aztán fokozódó érdekl?déssel olvasott tovább: „Az egyik szül?, Jennifer Cramblett, a chicagói spermabankot perli most, ahonnan a gyanú szerint tévedésb?l fekete férfi spermáját kapták meg. A n? attól tart, hogy a mulatt, azaz fekete és fehér szül?k kapcsolatából származó gyereket nem fogja elfogadni a rasszista családja és a teljesen fehér közösség az Ohio állambeli Uniontown városkájában.”

– Hm… - ez volt a Jóisten els?, nem is túlságosan cizellált gondolata, már amennyiben egy „hm” gondolatnak nevezhet? egyáltalán. Ezt követ?en pedig újfent elmosolyodott.

Tetszett volna a hagyományos utat választani… már ha muszáj kegyednek a gyerek, ugye… - gondolta a Jóisten, aztán azon kuncogott, hogy milyen nagy szerencséje van ?neki, amiért nem kell elszégyellnie magát egy gondolatért. Bezzeg szegény normális emberek! Rághatják szégyenükben ökleiket egy ilyen gondolatért odalent… – mosolyintotta el magát újfent, és még valami kárörvendésfélét is érzett, amiért viszont elszégyellte magát, aztán azon töprengett, vajon neki kihez kell imádkozni megbocsátásért ilyen esetekben. Nem jutott eszébe senki. Majd az nem jutott eszébe, ki írta, hogy „rághatta szégyenében ökleit”. S mivel nem bírta elviselni, ha nem jutott eszébe valami, hát átfáradt a mennyei könyvtárba, ott babrált, szöszmötölt, aztán végre megtalálta Radnótit, és bele is feledkezett…

„Az álom hullongó sötétje meg-megérint,

elszáll, majd visszatér a homlokodra,

álmos szemed búcsúzva még felémint,

hajad kibomlik, szétterül lobogva,

s elalszol. Pillád hosszú árnya lebben.

Kezed párnámra hull, elalvó nyírfaág,

de benned alszom én is, nem vagy más világ,

S idáig hallom én, hogy változik a sok

rejtelmes, vékony, bölcs vonal h?s tenyeredben.”

Az ilyesmib?l lesznek a szerelemgyerekek – gondolta a Jóisten. A boldogok, akiknek még az is mindegy, hogy történetesen mulattok… Aztán visszatért a hírhez. Bár, tegyük hozzá, ez kissé már nehezére esett. „…a család a gyermek, Payton megszületése óta szorong, és bizonytalanságban él, mert félnek, hogy nem tudják elfogadtatni majd a gyermeküket a környéken él?kkel. Párjával most azon gondolkoznak, hogy egy sokszín?bb közösségbe költözzenek. A legegyszer?bb dolgok is bonyolulttá váltak az életben, amióta megvan a kétéves gyerekük, például mert a hajtípusa egy tipikus afroamerikai lányé a kereset szerint, ezért hogy rendesen le legyen vágva, a feketék lakta környékre kell utazniuk, ami elmondásuk szerint messze is van otthonuktól, és nem is látják ?ket ott nagyon szívesen. Cramblett elmondta azt is, hogy ? egy 760 f?s ohiói faluban n?tt fel, és nem is találkozott fekete emberrel mindaddig, amíg f?iskolára nem ment. Uniontown egy 2802 f?s város, és a szül?k félnek, hogy Payton lesz az egyetlen nem fehér gyerek majd az iskolában. A n? elmondta azt is, családjának már az sok nehézséget okozott, hogy leszbikus, és arra biztatták, hogy el?ttük inkább ne is beszéljen err?l a kérdésr?l. Viszont a gyerek b?rszínét sehogy sem tudná elrejteni.”

A Jóisten ezt mind elolvasta egy szuszra, aztán ölébe ejtette a mennyei hírmondót, és gondolataiba merült.

Nahát, milyen érdekes! - gondolta. – Mindez az én szeretett Amerikámban történik, ahol olyan sokat beszélnek az emberi jogokról. Ahol oly hamar oktatnak ki mindenkit egyenl?ségb?l és antirasszizmusból, hm… Tényleg, ez milyen hülye szó… De én vajon mondhatok olyan szót, hogy hülye? Hm…

Ilyesmik jártak a Jóisten fejében.

Aztán eszébe jutott, hogy csak tennie kellene valamit. Felhívom hamar Victoria Nulandot! – gondolta, és mindjárt neki is látott.

Amikor a Jóisten felhív valakit, az azt jelenti, hogy belenéz az illet? lelkébe, és ott hagyja üzenetét. Így történt ez most is. Ám Victoria Nuland lelkében akkora sötétséget, olyan mérhetetlen gonoszságot és ostobaságot talált, hogy nem hagyott semmilyen üzenetet. Úgyis teljesen hiábavaló lett volna. Inkább töprengett még kicsit a szabad akaratról, az ördögr?l, meg arról, hogy szegény kicsi mulatt Paytonnak nem a rasszizmussal van a legnagyobb baja, hanem a „szüleivel”. Meg azzal, ahogy ? lett. Meg azzal az országgal, ahol neki élnie kell. A feneketlen képmutatással és hülyeséggel.

– Tessék, már megint azt gondoltam, hogy „hülye”…

Ez volt a Jóisten utolsó gondolata. Aztán elszunnyadt. Azt álmodta, hogy ha felkel, nem lesz több hír. Bárcsak valóra válna az álma…

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló